

[Ministeren for Grønland.]

de grønlandske interesser kan i og for sig også tilgodeses på anden måde, f. eks. igennem det, det ærede medlem var inde på, men jeg tror, at man, som det blev fremhævet fra anden side i forbindelse med bopælskravet, skal være sikker på i givet fald at have grønlændernes indforståelse.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh spurgte bl. a. om kontrollen. Den højtærede forsvarsminister vil umiddelbart herefter sige lidt om det.

Om vi kan udnytte fiskerigdommene i Grønland? Ja, det er jo et fuldkommen berettiget spørgsmål, om vi tilstrækkelig grundigt kan udnytte de muligheder, der er, hvis vi får denne 12 mile grænse. I den forbindelse kan jeg nævne et andet spørgsmål af det samme ærede medlem, nemlig hvordan virker 57 mill. kr.s loven? Må jeg begynde med det sidste og sige, at denne 57 mill. kr.s lov vil jeg karakterisere som noget af det allerbedste og vigtigste, vi har fået under nyordningen i Grønland. Denne lov har virkelig sat den grønlandske produktion i vejret og bragt den ind på et spor, hvor den virkelig kan vise sin berettigelse og sine fremtidsmuligheder. Der er bygget fuldt moderne, store anlæg både til rejer, til torskefileter o. lign., og disse anlæg har vist sig at være rentable efter de nuværende forhold. Det er en meget vigtig ting for Grønlands udvikling, om vi kan nå dertil, at de store, dyre anlæg bliver rentable. Denne lov er ikke helt udnyttet endnu.

I øjeblikket bygger vi jo på det store anlæg i Godthåb, og dér går naturligvis en stor bid af disse penge, men det varer ikke længe, før denne industrilov er „slidt op“, om man vil, pengene er opbrugt. Men der er også kommet gode anlæg for pengene, også havneanlæg, og man omgås med den tanke, om vi skulle have en industrilov — som den jo er blevet kaldt — en industrilov nr. 2, der går langt frem i tiden i Grønland. Loven har altså haft gode virkninger, men den har kun virket på land, kan man sige; vi har endnu ikke udbygget selve fiskerflåden tilstrækkeligt; vi holder os stadig væk inden for kystområdet; men vi bliver naturligvis nødt til at tænke på, om vi skal længere ud; og det skal vi.

Det ærede medlem hr. Vivike bemærkede,

at lovforslaget ikke kunne færdigbehandles inden 1. april, hvis bopælskravet, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen omtalte, skulle drøftes. Men det er jo da ikke den 1. april, men den 1. juni, vi foreløbig har sat som ikrafttrædelsesdato. Overgangsperioden var tænkt at skulle vare til 1970; der har fra udlandets side været stillet krav om 10 år eller oven i købet minimum 10 år. Men vi håber, at vi kan komme igennem med en ordning til 1970.

Til det ærede medlem fru Birthe Wetlesen vil jeg sige, at formålet med loven naturligvis ikke er at forhindre fiskere, som er bosiddende på Færøerne eller i den øvrige del af Danmark, i at fiske inden for det foreslåede grønlandske område; det er det absolut ikke; men det er meningen at forhindre et meget voldsomt trawlfiskeri, der — som også det ærede medlem hr. Rosing var inde på, idet han anførte en fiskeribiologs udtalelser — udsætter fiskebestanden for overfiskning, og som jo i særlig grad udøves af fiskere fra udlandet, bl. a. af den simple grund, at de har investeret meget større beløb i deres fabrikskibe til ca. 25 mill. kr. pr. styk eller mere. Den formulering, som denne paragraf har fået i lovforslaget, er valgt efter udtrykkeligt ønske fra grønlandsk side; hvis den skal ændres, må vi i hvert fald forhandle om det med landsrådet, og så er der mulighed for, at behandlingen trækker ud.

Det ærede medlem hr. Rosing stillede det direkte spørgsmål til mig, hvornår det meget hurtigere og større, nye inspektionsskib ville blive indsat ved Grønland. Det er først den 1. september, det kan lade sig gøre — men det vil forsvarsministeren nok sige lidt om. Indtil da skal orlogskutterne deroppe klare inspektionen. Man kunne jo nok, som det ærede medlem hr. Rosing stærkt anbefalede, udsætte ikrafttrædelsen, hvis man ikke kan få dette nye, hurtigere skib derop noget tidligere, hvad det ærede medlem formodentlig har haft en anelse om at vi ikke kunne. Der var jo først foreslået den 1. april som ikrafttrædelsesdato, men vi blev klar over, at det ikke kunne nås, og valgte så den 1. juni. Når vi var forsigtige på dette område og i hvert fald på det tidspunkt ikke kunne gå længere end til 1. juni, skyldtes det også, at der fra udenlandsk side, hvis vi